

A szikes földön is terem virág

Ismét eltelt, elrepült egy év, s a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozója, a Magyar Nemzeti Tanács kiemelt, országos jelentőségű rendezvénye immár XXVIII. alkalommal kerül megszervezésre a Vajdaságban, negyedik alkalommal a Bánság szórványvilágában, Nagyikindán. Emberéletben mérve a huszonnyolc év jelentős alkotó és termékeny időszak, s lehetetlent nem ismerve ilyenkor születnek jövőbe mutató új, merész, bátor ötletek, amelyek erőt adnak az amatőr színjátszó csoportoknak is a megpróbáltatások leküzdéséhez. Nagyikindán a szervező Egység Művelődési Egyesület vagy kitartóan bátor, vagy „örülten megszálott” amellet, hogy méltó házigazdája a találkozóknak, s minden időn túlmutatva negyedik alkalommal vállalja a seregszemle szervezését a két háttérintézménnyel partnerségben, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézzel és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetséggel. Lelkes csapat készült a szórványvilágban a több napon át tartó találkozóra, s arra vagyunk a legbüszkébbek, hogy nőtt a benevező színjátszó csoportok száma, visszatértek újabb települések, akik az elmúlt időszakban a színpad deszkáin elcsendesedtek, elhallgáltak, de most ismét magukra találva itt vannak, velünk vannak, játszanak, barátkoznak, mert fontos számukra a magyar nyelv kifejező ereje, a közösségi élmény, az együtt eltöltött idő. A találkozó célja az öntevékeny műkedvelő színjátszáson keresztül a szülőföld iránti ragaszkodás kifejezése, mert ezek az emberek, akik a bánsági világba elutaznak, hogy meg- és bemutatkozzanak, itthon ragadtak, az itthon boldogulás lehetőségét választották, az „itthoni, délvidéki műkedvelő színjátszást erősítik, a vajdasági tájban képzelik el magukat, a létüket. Ezért kell segítenünk mindazokat, akik a keserűes mellett döntöttek, a megküzdést választották a mindennapokban, a megküzdést a magyar nyelvért, a magyar kultúráért, a magyar családokért. A megküzdést a Nyelv és Varázs eszközével és gondolatával: „Másnak csak táj és sík világ/ nékem akác és hársvirág / másnak most kapott otthona/ nékem édesszép mostoha...” (Fehér Ferenc)

Évről évre magas színvonalú teljesítményekkel találkozhatunk, a szakmai zsűri építő jellegű, segítő, bátorító szavakat, mondatokat fogalmaz meg a találkozó résztvevőinek, akiknek a szakmai fejlődését is támogatják útmutatásukkal.

A Bácskában és a Bánságban a második világháború végéig nem is létezett hivatásos magyar nyelvű színjátszás. A magyar állam határain kívül rekedt magyarság a nehézségek ellenére „mindvégig arra törekedett, hogy a legteljesebb kulturális, gazdasági és politikai életet élje. A kisebbségbe került magyarok hamar felismerték: csak az a nemzet marad fenn a történelem viharáiban, amelyik szervezeten lép fel minden beolvasztó kísérlettel és

törekvéssel szemben, és ebben a küzdelemben az irodalom, a színjátszás különösen fontos összetartó erőt jelentett.”¹ A Bánság világában a legkisebb településeken is elindult az önszerveződés 1920 után a gazdakörök, olvasókörök támogatásával, s lehetetlen körülmények között dacból megmutatták, hogy képesek művészi értékkel bíró közösségeket szervezni, valódi színházi élményt nyújtani a szikes földeken is. Ahogy a nagymamám mondta: *a szikes földön is terem virág.*

Amatőr színjátszás határok nélkül, amatőr színjátszás lelkesedéssel, amatőr színjátszás kitartó csoportvezetőkkel, mentorokkal, amatőr színjátszás az önmegismerés módszerével, amatőr színjátszás hűséggel és szeretettel, s amatőr színjátszás Nagyikindán, a szórványban. Minden előadás ünnep, mert „a kultúrát nem lehet örökölni. Az elődök kultúrája egy-kettőre elpárolog, ha minden nemzedék újra meg újra meg nem szerzi magának” (Kodály Zoltán).

Soha nem volt annyira fontos a műkedvelő színjátszás, mint most, a háború szaggatta, globalizálódó világban. Az együtt-létezés, közös alkotás öröme segítse az ideai találkozó résztvevőit, ehhez szívből kívánok Mindannyiuknak felemelő, maradandó színházi élményeket és sikeres pillanatok a szervezők nevében.

Kormányos Katona Gyöngyi

a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet igazgatója

¹<https://fidelio.hu/szinhasz/egy-darab-szineszeti-tortenelem-inseg-es-evtizedek-a-delvidéken-157402.html>
Internetes forrás (Letöltés ideje: 2024. 03. 25.)

Színháték–szülőföld– anyanyelv–magyarság–varázs

Sziget, hit, derű, hírnökök, dobogó szív, lüktető lélek, összeszövődő emlékek, kimunkált magyar közösségi s alkotói világ – deszka s színjátszóink, Bánságunk, Bácskánk és Szerémségünk: felragyogtat, felemel, álmodik és belakik, teremt és meghív...

A megfelelő szavakat keresem, *azokat a szavakat...*: vajon miről írna most Faragó Árpád akkor, amikor a nagykikindaiak immáron negyedik ízben házigazdái színjátszóink seregszemléjének (lassan „beérik” Kupuszínát!) • amikor Király Sándor 2024-ben Plakett elismerést vett át • amikor a Találkozóra 2024-ben két új, *itt* még nem járt társulat hozza el a fent *fogalmazott* csodának hírét: Csonoplya társulata, a nyugat-bácskai magyar szórványközösség egy fontos szigete és a topolyai *Fossilis Mosolycsalók...* Mennyi, de mennyi együtttható kell mindehhez: mindahhoz, hogy Csonoplyára rendeljek, Csonoplyára érkezzen ft. Hajdú László atya, aki éli és érzi – azt is –, a színjátszás miként teremt újból és újból közösséget, miként lehet az táplálék... Amiként a gondviselés finom és tūpontos játéka Jankovics Andrea Topolyára érkezése... S kicsoda öröm, hogy a Gondolat–Jel Társulat és a szajáni Ady Egyesület színjátszói egy rövidebb szünet után újabb előadással örvendeztetik meg nem csak a Találkozó közönségét... Mit mondana, vajon miként ujjonga-

na, miből gyúrná össze a hála mondatait mindezért Faragó Árpi bácsi?

Faragó Árpi bácsi, akinek állítmánya (volt) a magyar-lét megmásíthatatlan jósága és a színjátszásunk, anyanyelvünk szépsége iránti hűség és rajongás megmaradásunkkal egyenértékű lelkesége, *egyetlen útja*. Faragó Árpi bácsi, akinek szellemisége, akinek intelmei, akinek jósága és vigyázó, ösztönző tekintete 2023 áprilisától egy elismerésben ölt *testet*, egy olyan díj által, amely a közösségmegtartó szolgálat iránt érzett hála állítmánya.

Csodálatos a tavaszunk: Ti teszitek azzá: tizenhat társulat • és a nagykikindai magyarság összetéveszthetetlen és példaadó szívóssága és életősztone, egysége, jóféle merészsége, küldetéstudata és a *színháték és szülőföld és anyanyelv és magyarság* varázsának együtt-lüktetésben, együtt-igazságában való hite. Lehet, nincs ebben semmi új, de úgy lehet – és ez a Ti, ez az Önök tanítása –, nincs ettől semmi felemelőbb, mindez nélkül *nem érdemes*. Kit a deszkára, kit a székbe s kit a kulisszák mögé *tapaszt!* Vajon van ettől igazabb szöttes?

Isten éltesse *ezt a csodát*, Isten éltesse Titeket, Önöket!

Sutus Áron
a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség elnöke

Érezzék otthon magukat a mi magyar otthonunkban

Tisztelt Vendégek, kedves Amatőr Színjátszó Társulatok Tagjai!

Nagy megtiszteltetés és öröm számomra, hogy negyedik alkalommal lehetünk házigazdái a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozójának.

Az amatőr színjátszók nem csupán csapatot alkotnak, hanem közösséget, amelynek szíve a művészet és a kreativitás iránti szenvedélytől dobog. A tagok kitartása, elhivatottsága és munkássága nem csupán szórakoztató estéket szül, hanem valódi csodákat alkot, melyek megérintik a nézők szívét és lelkét. Kívánom, hogy ezt a varázslatot mind éljük együtt át az elkövetkező napokban!

Ebben az épületben, ahol ma hivatalosan is megnyitottuk a 28. Találkozót, már a 19. századtól alkotnak a magyar amatőr színjátszó társulatok. Ezért tartjuk fontosnak, hogy időről időre helyet adjunk a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozójának, mert büszkék vagyunk arra, hogy itt, a szórványban még mindig fenn tudjuk tartani ezt a régi tradíciót.

Ma estétől nem csupán színházi előadásokat fogunk látni, hanem egy különleges élmény részesei lehetünk, amelyben az emberi kreativitás és összetartás varázsa elevenedik meg. Ezek a délutánok és esték arról szólnak majd, hogy megünnepeljük az amatőr művészet sokszínűségét és gazdagságát, kitartásukat a szenvedélyük iránt, valamint a közösség erejét, ami összeköt és különlegessé tesz bennünket.

Az egyesületünk mindig is büszke volt arra, hogy otthont adhat a kultúrának és a művészeteknek, és most, hogy másik tizenöt amatőr színjátszó csoporttal együtt ünnepehetjük a színjátszás és a művészetek ragyogó világát, ez a büszkeség csak még inkább megerősödik.

Tekintsék meg kiállításunkat, ami remek bizonyíték arra, hogy mekkora múlttal rendelkezik egyesületünk, és hány embernek adtunk teret a kibontakozáshoz, fejlődéshez, hogy akár művészeti pályára lépve vagy más területen felhasználva kamatoztatni tudja az itt szerzett tapasztalatokat és kreativitást.

Kérem, engedjék meg, hogy köszönetet mondjak a József Attila Amatőr Színjátszó Társulatunk min-

den tagjának és egyesületünk további szakosztályainak önkénteseinek, az egyesület alkalmazottainak és minden önkéntes szorgos tagunknak, akik nélkül ez a Találkozó nem tudta volna a mai napon megnyitni kapuit vendégeink előtt. Köszönöm a szívüket és lelküket, amit minden munkájukba fektetnek!

Remélem, hogy a tíz nap, tizenhat előadásának során Mindenki talál majd valami inspirációt, és hogy az előadások után még sokáig emlékezni fognak a színdarabokra, valamint, hogy a fiatalok, gyerekek kedvet kapnak, hogy csatlakozzanak e kedves és szép munkához, amit az amatőr színjátszók varázsolnak eléjük.

Köszönöm, hogy részt vesznek ezen az eseményen, és Mindenkinek kívánom, hogy érezzék otthon magukat a mi magyar otthonunkban!

Tóth Ramóna
az Egység Művelődési Egyesület elnöke

Úgy dolgozunk, mint egy család

Akkor és most – az Egység Művelődési Egyesület szakosztályairól szóló kiállítás megnyitója

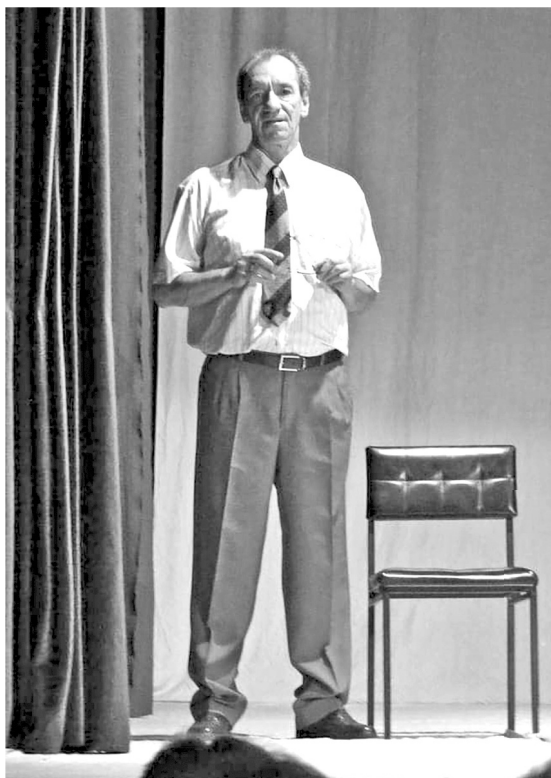
Íme, újra együtt! Egy versrészlettel szeretnék mindenkit köszönteni.

*„Itthon vagyok újra, újra itthon,
Ismerősök jönnek velem szembe,
Kedves arcok, elfeledt vonások;
Gyermekkorom jut megint eszembe...”*

Mikszáth Kálmán: Otthon (részlet)

Igen, hazajöttünk – a színházba!

Sok szeretettel és tisztelettel üdvözlöm a Magyar Nemzeti Tanács, a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet, Nagyikinda város önkormányzatának vezetőségét, a vajdasági magyar amatőr színházak képviselőit, kedves vendégeinket és nem utolsósorban a közönségünket. Itt mindenki otthon kell hogy érezze magát, itt nálunk, mert ez a magyar otthon. Itt itthon van a színtársulat, a táncegyüttesek, a kézimunkacsoport, a régmúltban a dalárda, ma az asszonykórus, a Radnóti-klub, a versmondók, akikre magam is büszke vagyok. Az Egység megalakulásának éve hivatalosan 1945, azonban jóval előbb volt már magyar kultúrélet Kikindán.

1966-ban léptem be ebbe az épületbe. Nem véletlenül, akartam! Miért? Hosszú... Az akkori, szerintem igen kitűnő csoport befogadott és segített. Én színész akartam lenni, és az is lettem. A lelkem mélyén ma is az vagyok, habár az utóbbi 10 évben nem léptem a világot jelentő deszkákra.

Aki ezt a szakmát elkezdte, ne is hagyja abba, aki pedig nem, az sürgősen kóstoljon bele! A színpad illata vonzó, és az egész egy nagy csoda.

Újra tavasz van, és újra együtt vagyunk. Ha megnezem ezt a kiállítást, akkor talán egy kicsit elérzékenyülök: szervusztok, régi barátok. Fontos visszapillantani, nem elfeledni azokat az embereket, akik itt, a Bánságban a magyar kultúrát továbbadták, legyen szó zenéről, táncról vagy irodalomról. Ugyanakkor fájó, ha valakit elfelejtenek. Éppen emiatt nem szívesen mondok neveket, hisz nagyon sokan lennének, akik akaratom ellenére is kimaradnának. Ez egy család, mert csak úgy tudunk tovább menni, ha úgy dolgozunk, mint egy család.

Mondtam, senkit nem említek. Mégis megteszem, mégpedig Gera Máriát. A fényképe a mai napig megvan. Ő 75 éves volt, amikor én huszonéves, az *Erzsébet-nap* előadásban anya és fia szerepét játszottuk. Számomra a mai napig ő a példakép.

Nagy megtiszteltetés számomra, hogy ezt a mai kiállítást megnyithatom, hiszem hogy mindenki talál rajta ismerős arcot. Sajnos a helyszűke, valamint a régi felvételek nem megfelelő minősége és hiánya miatt sok minden lemaradt, ettől függetlenül fogadják sok szeretettel!

Lepár Ferenc,
az Egység Művelődési Egyesület színjátszó
szakosztályának egykori rendezője, egyesületi tag

Áprilisban találkozunk Nagyikikindán!

A házigazdák vallomása

A XVIII. Találkozó házigazdáinak készülődéséről Vidács Hajnalka készített interjút a Magyar Szó napilap hasábjaira. Az ott, március 3-án megjelent interjút majdnem teljes egészében közöljük most a Súgóban is.

A Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a nagyikikindai Egység Művelődési Egyesület idén április 5-e és 14-e között rendezi meg a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XXVIII. Találkozóját. A 2024-es Találkozó házigazdája Nagyikikinda lesz. A Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozója már 28. éve az amatőr társulatok se-regszemléje és nemes versengése, ahol az előadásokat szakmai zsűri véleményezi, és több kategóriában díjakat oszt ki. A találkozót minden évben más-más vajdasági településen rendezik meg, így megmozgatva a kistérségek közösségét, bevonva azokat a szervezésbe, valamint a közönség soraiba. Nagyikikinda negyedszer lesz szervezője a Találkozónak.

LÁZASAN KÉSZÜLNEK

– A József Attila Amatőr Színtársulat már lázasan készül a találkozóra, ugyanis egy ilyen rendezvény mindig a házigazda számára a legnehezebb. Amellett, hogy a mi társulatunk nyitja meg a Találkozókat, házigazdaként is helyt kell állniuk. A csapat nagyon lelkes, mert a nagyikikindai amatőr színjátszás nagyon nagy múltra tekint vissza. A magyar művelődési egyesület már az 1880-as évektől ebben az épületben lelt otthonra, ami azóta is a helyi magyarság közös otthona, még ha az épület önkormányzati tulajdont is képez. Azok közül, akik itt kezdtek el színjátszással foglalkozni, sokan operaénekesek, vagy az újvidéki színház tagjai lettek. Tehát mindig is nagyon jó rendezők dolgoztak itt, és ezért is varázsol el bennünket ez a rendezvény, illetve ezért vállaltuk el negyedszer is a Találkozó megszervezését, mert tisztelegni szeretnénk az őseink előtt, illetve a fiatalokkal is szeretnénk megszerettetni a színjátszást. Éppen ezért a szombati, az április 13-i nap egy szünetnap lesz a főszervezők, illetve a zsűri számára, és aznap Király Sándor vezetésével gyermeknapot fogunk tartani az óvodás korosztálytól egészen a nyolcadik osztályosokig. Szervezünk olvasószínházat, a Gézengúz Diákszínjátszó Csoport is bemutatkozik, illetve Király Sándor, Momic Violetta és a Kökénd Polgári Egyesület különböző játszóházakat is szervez. Minden apróságra oda szeretnénk figyelni, hogy senkinek ne legyen oka a panasza. A következő két-három hétben a csoportvezetők toborzásán lesz a hangsúly, odafigyelve arra, hogy senki ne legyen túlterhelve és kihagyva sem, azt viszont nagyon sze-

retnék, ha a nagyikikindai magyarság megmutatná, hogy ez is egy összetartó közösség – hangsúlyozta **Tóth Ramóna**, az Egység Művelődési Egyesület elnöke.

Tavaly az egyesület sikeresen pályázott a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-nél a színháztermék előcsarnokának a felújítására. Az elnöknőtől megtudtuk, hogy ez a beruházás a végéhez közeledik, de a Találkozók előtt szeretnének még itt-ott javítási munkálatokat végezni.

– Át fogjuk festeni a színpadot, az öltözőket, de az udvarunkat is szeretnénk komfortosabbá tenni, hogy a társulatokat egy felfrissített környezetben tudjuk fogadni, hogy ők és mindenki, aki abban az időszakban Nagyikikindára látogat, az otthonosabban érezhesse magát – tette hozzá Tóth Ramóna, aki végezetül arra is kitért, hogy a rendezvény népszerűsítésére a médiafelületeket és a közösségi hálót fogják használni.

MINDIG VAN VALAMI TENNIVALÓ

Király Sándor, a József Attila Színtársulat rendezője és színésze, csatlakozva Tóth Ramóna gondolataihoz, elmondta, hogy egy színházban mindig van valami tennivaló vagy azért, mert épp elromlik valami, vagy azért, mert egy másik előadás vagy rendezvény miatt fel kell szabadítaniuk a színpadot, majd vissza kell rendezniük azt, hogy a próbáik zökkenőmentesen folytatódhassanak. A technikusokkal együtt folyamatosan azon dolgoznak, hogy minden rendezvény fennakadások nélkül tudjon lezajlani.

A társulat hetente legalább kétszer próbál, készülnek a szemlére és a darab bemutatójára is.

– Ebben az időszakban a szervezésekkel vagyunk elfoglalva, többet beszélünk személyesen, ezenfelül üzeneteket váltunk, folyamatosan hívjuk egymást, minden apró részletre és egymásra is megpróbálunk sokkal jobban odafigyelni, mert nem szeretnénk semmit sem kihagyni. Fontosnak tartunk most minden szót kimondani, ha tízszer is mondja el valaki ugyanazt, kisebb gond, mintha elfelejtenénk valamit – ecsetelte a rendező.

NAGYMÚLTÚ SZÍNJÁTSZÁS

Király Sándor Tóth Ramónának azzal a kijelentésével is egyezett, hogy a nagykikindai színjátszás több mint száz éves múltra tekint vissza. Ezt támasztják alá a könyvtárban megőrzött fényképek, illetve dokumentumok.

– Az első magyar nyelvű előadást 1892 és 1893 között mutatták be. Írásos emlékeink vannak arról, hogy a második világháború után, 1945-ben alakult meg az Egység Művelődési Egyesület, akkor Velika Kikindai Magyar Közművelődési Közösség néven, és attól kezdve a színészek minden évben színre vittek legalább egy előadást. Voltak olyan évek is, amikor annyi színésszel dolgoztak a rendezők, hogy egy évad alatt három színelőadást is be tudtak mutatni. A hatvanas és hetvenes években jobbra komédiákat, népszínműveket játszottak, drámákat vagy más komolyabb előadásokat nem nagyon vittek színre. A nyolcvanas évektől kezdve rendezett itt Kovács Frigyes, Soltis Lajos, Vajda Tibor, Barácius Zoltán, Bakota Árpád. Amikor én elkezdtem itt színészkedni 1993-ban, akkor Lepár Ferenc és Tóth János rendezett itt párhuzamosan. Ők voltak az igazi mestereim. Nagyon jó volt a kezük alatt játszani, mert teljesen különböző emberek voltak, más-más elképzeléssel, stílussal dolgoztak. Lepár Ferenc a komolyabb művek felé vonzódott, Tóth János pedig a könnyedebb műfajokat szerette, a kabarékat és a komédiákat - részletezte a rendező-színész.

A VISZONTLÁTÁS ÖRÖME

A József Attila Színtársulat eddig minden évben részt vett a Találkozókon, amikor huszadik alkalommal tették azt 2015-ben, akkor az Öreg komédiások díjban részesültek. A csapatban dolgozó színészek már tapasztaltak tehát, és a legtöbben már legalább kétszer részt vettek akkor is a Találkozókon, amikor Nagyikinda házigazdaként befogadója lett a rendezvénynek. A színészek egyetértettek abban, hogy számukra a Találkozó a viszontlátás örömét jelenti.

Király Annamária, Király Sándor felesége 1995 óta tagja a társulatnak. A Bodnárnében ugrott be helyettesíteni valakit, és itt is maradt a csapatban. Egyedül akkor hiányzott, amikor a gyermekei kicsik voltak, de akkor is úgy nézte a férjével, hogy kompromisszumokat kössenek, illetve a gyermekeket is elhozták a próbákra, tehát őket is megpróbálták ebbe a forgatagba belenevelni. A társulat egy nagy családot jelent a számára, illetve egy támpontot. Saját bevallása szerint kötelességének érzi, hogy részt vegyen a művelődési életben, sőt szavalással is foglalkozik, szeretetből. Színészi játéka kapcsán megjegyezte, hogy fontosnak érzi azt is, hogy ha adhat valamit magából a közönségnek, akkor azt megtegye. Az évek során szerzett tapasztalatok, vendéjátékok sok ismeretséget, számtalan élményt hoztak a számára, ami gazdagította az ismereteit, és nyitottabbá is tette. Az idei szemlére úgy tekint, mint a viszontlátás örömére.

– Aki már szervezőként részt vett egy ilyen rendezvény lebonyolításában az pontosan tudja, hogy mire számíthat, hogy milyen tempóban zajlik majd az egész, illetve tudjuk, hogy mire kell odafigyelniünk. Számomra a szemle a találkozást, a viszontlátást jelenti. Házigazdaként mindenkiel tudunk majd találkozni, az összes darabot meg tudjuk nézni, ha vendégek vagyunk, akkor szinte csak a vendéglátókkal tudunk találkozni, ha pedig messzebb szervezik, akkor az előadásokra is nehezebb eljutni – részletezte Annamária.

Király Sándor egy, az otthonában szervezett városnapi, családi ebédhez hasonlította a találkozót.

– Olyan ez, mintha összejönne a rokonság. Szerintem mi az összes amatőr társulattal nagyon jó

kapcsolatokat építettünk ki, olyanok vagyunk, mint egy nagy család. Valamennyi rendezővel, színésszel heti vagy havi kapcsolatban vagyunk, odafigyelünk egymásra, érdeklődünk egymás munkájáról. Mi már nagyon várjuk ezt az egészet, örömmel és várákozva készülünk a szemle megnyitójára.

Gyuránki Norbert négy éve tagja a József Attila Színtársulatnak, előtte két évet játszott a Gézenyűzökkel, a diákszínjátszókkal. Mindkét csoportban két-két alkalommal kapott főszerepet, egyszer technikusként vett részt a darabban, idén pedig mellékszereplő lesz.

– Számomra fontos az, hogy a nagyikindai Egység Művelődési Egyesület egyfajta küldetésként éli meg azt, hogy összehozza a helyi magyarságot. Amikor itt vagyunk, akkor azt érzem, hogy tényleg teszünk valamit az itt élő magyarokért – hangsúlyozta Norbert.

Fazekas Vivienn szintén általános iskolában kezdett el színészkedéssel foglalkozni, ötödik osztályos korában csatlakozott a Gézenyűzökhöz. Folyamatosan figyelemmel kísérte a felnőttek előadásait, és mindig is az volt az álma, hogy beáll közéjük. Néhány darabban sűgóként vett részt, és amikor betekintést nyert abba, hogy milyen is a belső munka, szerepeket is elkezdett vállalni. Nagyon tetszett neki a sok utazás.

– Az egész csoport nagyon összehangolódtott, rengeteg élménnyel, ismerettel lettem gazdagabb. A legjobban az tetszik, hogy egy-egy gondolatomat többféleképpen is eljátszhatom. A szemlét is nagyon

várom, egy nehéz darabot választottunk, de biztos vagyok abban, hogy a lehető legtöbbet kihozzuk majd belőle – magyarázta Vivienn.

Tombác Imre kisoroszi. Valamikor ott is nagy népszerűségnek örvendett a színjátszás, de az ottani csapat feloszlott, és Imre aztán csatlakozott a nagyikindaiakhoz. A városban dolgozik, így a próbák időpontját igyekeznek úgy alakítani, hogy az neki is megfeleljen. Őt az unokatestvére beszélt rá, hogy a kisoroszi társulatban vállalja el a díszlettervezést, -készítést. Egy alkalommal egy színész hiányzott a darabhoz, és akkor rábeszéltek, hogy álljon be ő is. Emlékei szerint csak néhány mondata lett volna, de a főszereplő egyik pillanatról a másira kilépett a társaságból, és rábeszéltek, hogy akkor a mellékszerep helyett vállalja el a főszerepet. Mivel minden próbán részt vett, a szöveget nagyjából tudta. A nagyikindai társulatot 2018 óta erősíti.

– Mivel idősebb vagyok, máshova már nem nagyon tudok menni. Nagyon megszerettem a nagyikindaiakkal a közös munkát, hiányozna az életemből, ha nem színészkedhetnék – mesélte Tombác Imre.

Körmendi Elvira sűgóként vesz részt a társulat munkájába, számára ez a csapat egy közösséget, egy családot jelent.

A József Attila Színtársulat március 23-án tartotta meg idei bemutatóját, Schwajda György Himnusz című művét viszik a színpadra Király Sándor rendezésével.

Vidács Hajnalka

„Az együttlét a legnagyobb motiváló erő”

Király Sándor az Egység Művelődési Egyesületen belül működő József Attila Amatőr Színtársulat motorja, rendezője, lelke, aki megállás nélkül viszi előre a csapatot, jókedve és ereje lankadatlan, mindenkire van egy-két jó szava, s az egész nyarat drámák olvasásával tölti, hogy aztán év közben elkészíthessék legújabb előadásukat. Idén Schwajda György Himnusz című szövegét rendezte meg. Munkásságát idén a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség Aranyplakett díjjal jutalmazta.

– Harminc év a színpadon, a színpad mellett, mögött. Elmeséled, hogyan kezdődött?

– 1993-ban működött itt az Egységben egy pult, mi, fiatalok ide jártunk barátkozni. Akkoriban olyan sokan voltunk, hogy ha este hét után jöttél, már állóhely sem akadt. 1993 novemberében ott álltunk hát a pultnál, beszélgettünk, iszogattunk, s az akkori rendező, Lepár Ferenc odajött hozzám, hogy figyelget egy ideje, s pontosan egy ilyen kaliberű színészre lenne szüksége, mint én. Elsőre azt gondoltam, nem vagyok én színész, de mindig vonzott a színpad, minden előadást megnéztem az Egységben. Emellett hetente legalább kétszer eljártam a könyvtárba, tagja voltam az irodalmi csoportnak, ahol besegítettünk a műsorok készítésébe is. Akkor nem tűnt fel, de már látom, hogy mindig ott volt bennem a színház szeretete. A környezetem számára biztos furcsa volt, hogy

annyit olvasok, de nem zavart. Szóval Feri meggyőzött, hogy csak menjek el egy próbára, ígéri, nem kapok szerepet. Elmentem, s ott várt egy szövegkönyv a nevemmel a tetején.

– S azt mondtad, akkor nincs visszaút, vállalod?

– Megpróbáltam kihúzni magam, hogy inkább majd a háttérben dolgozom, vagy fényezek, de nem lehetett, bekerültem a Bodnárné című előadásba. Első kérdésem az volt, hogy milyen hosszú. Azt mondták másfél óra, de tíz perc után agyonütnek, így csak ennyit leszek színpadon. Ez meggyőzött, s itt kezdődött a színház és az én viszonyom. Aztán jött a másik meglepetés, hisz jött a nyár, és a színész ilyenkor utazik vendégzerepelni. Három nap Zsám-bék, aztán Budapest. Akkoriban egy birtokon voltam mechanikus, kezdődött az aratás, én pedig utazgatók.

A főnökömnek eleinte nem is mertem megmondani, miért és hova utazom. Amikor elmondtam, csak nézett rám, azt hitte bolondozom. Majdnem az egész nyarat végigutaztuk. Azt hiszem, ekkor jöttem rá igazán, milyen jó is a színház. Otthonosan éreztem benne magam. Aztán jött a szeptember, s az újabb szerep, nem volt megállás. Akkor már nős voltam, a feleségem is elkezdett játszani, mindketten nagyon szerettük és szeretjük, így itt ragadtunk.

– Azt mondod, otthonosnak érezted. Miért?

– Egy családban mindenki tud mindenkiről mindent. S ez is egy ilyen csapat volt. Ha valakinek problémája volt, azt közösen megpróbáltuk megoldani, elmentünk hozzá, segítettünk, szóval tényleg úgy éltünk, mint egy család.

– Hogyan váltál később rendezővé?

– Több rendező mellett dolgoztam segédrendezőként: Lepár Ferenc, Vajda Tibor, Baráczius Zoltán, s mindig érdekelt, miért pont úgy állítanak be egy-egy jelenetet, ahogy. Motoszkált bennem a vágy, hogy egyszer én is rendezzek. Amikor 2011-ben Feri nyugdíjba ment, felhívtak, hogy nem szeretnék-e teljes állásban itt dolgozni. Akkor még a birtokon voltam, s azt éreztem, ez óriási váltás lenne, úgyhogy nagy gondba esem. Elutaztunk nyaralni, ültem a tengerparton, és csak gondolkoztam, gondolkoztam, mert szerettem a régi munkámat is, de azért sokkal érdekesebbnek tűnt ez a nagyon más világ. A feleségem odajött, és azt mondta, eleget gondolkoztál, Sanyi, egyszerűen csak vállald el. Én pedig szót fogadtam neki. S milyen jól tettem. Az első egy évben technikus és mindenes voltam, javítottam, amit kellett. Tóth Jancsi nem bírt két helyen rendezni, így átment a tóbaiakhoz, ezért a kikindai fiatalok rávettek, hogy akkor rendezek én. Bár vágytam rá, azért eléggé megszeppentem, egész nyáron darabokat válogattam.

– Ezt hogyan kell elképzelni? Elolvastál mindent, ami a kezded ügyébe került?

– Valahogy úgy, igen, de mindenki más is olvast. Igazából azt sem tudtam, hol keressek darabot, de végül közösen megtaláltuk Zalán Tibor Amese marad című szövegét. Amikor elolvastam, azt éreztem, nem túl összetett, s annyi karakter van benne, ahányan vagyunk, talán meg tudom csinálni. Óriási sikere is lett a szemlén, úgyhogy ott kezdődött a baj (nevet).

– Baj? A sikert elég kevesen említik bajként.

– Természetesen nagyon örültünk a díjaknak, de úgy gondoltam, elkezdem az első rendezéssel letről, majd haladok felfele. Erre túl jól sikerült, s azt éreztem, jaj, innen hova tovább? Hisz innentől már

nem elég csak úgy megcsinálni egy előadást, illene évről évre jobbnak lenni. Az első rendezés után azt éreztem, értek a rendezéshez, de minél többet csináltam, rájöttem, hogy nem értek hozzá egyáltalán. Mindig új problémákat fedezek fel. Azóta is, ha elkezdek egy darabon dolgozni, szétszedem molekuláira, megnézem, milyen kérdések merülnek fel, s jó esetben megkeresem rájuk a válaszokat. Sokat segít ebben például a MADT tábor, s egyéb továbbképzések. Én, ha találkozom valakivel, aki egy kicsit is ért a színházhoz, azzal csak a színházról beszélgetek, mert lehet, mond majd valamit, ami nekem eszembe se jutott volna. Sokat tanultam rendezőktől, szakemberektől, de a saját színészeimtől is.

– Mi alapján választod ki azt a drámát, amin dolgozni szeretnél?

– Tudom, hogy a színészeim mire képesek, s mire nem. Az egész nyaram olvasással telik, rossz alvó vagyok, ezért néha hajnali háromig bújom a könyveket, aztán hatkor felébredek és folytatom. De általában az a döntő, hogy melyik passzol leginkább a csapathoz. Amikor Zalán Tibor megnézte Amese marad című előadást, azt mondta: „Sanyi, ezt a darabot én véletlenül rátok írtam.” Egyébként, ha élő szerző művét visszük színre, mindig felkeresem, leírom neki kik vagyunk, miért választottuk az ő szövegét, s meghívom a bemutatóra. Sajnos általában nem tudnak eljönni, de van, akivel személyesen is találkoztam, vagy e-mailben társalgunk, s van, aki a bemutató után is érdeklődik utánunk és az előadás után. Regős János és Zalán Tibor a Magyar Művek szemlájén látták az előadásunkat.

– Ha visszagondolsz erre a sok évre, korszakra, melyiket tartod a társulat fénykorának?

– A csapat folyamatosan változik, van, aki elmegy, jönnek újak, de mindegyik társulatban van valami fényes. Akármit csinálunk, én abban mindig a jót látom. Ha valaki azt mondja, hogy nem jól sikerült egy előadás aznap, akkor megnézem a társulaton belüli kapcsolatokat, mert ha azok jól működnek, az előadás is jobban sikerül. Nem lehet úgy játszani, hogy úgy viselkedünk, mintha idegenek lennénk. Ez az a családi légkör, amiről beszéltem. Ha valakinek kicsit rosszabb napja van, nem szólunk hozzá, vagy éppen akkor szólunk hozzá a legtöbbet, hogy felvidítsuk. Itt mindenki ismeri a másik légzését, gondolatát. A motiváció mindig megvan. Mert az együttlét a legnagyobb motiváló erő. Olyan is megesik, hogy összességünk próbálni, de végül nem csinálunk mást, csak beszélgetünk.

– Csodálatos, ízes bánáti tájszólásban beszéltek a hétköznapiakban, amit imádok hallgatni. A színpa-

don azonban irodalmi nyelven szólaltok meg. Könyvnyű ez a váltás?

– Mi ezen nem gondolkodtunk soha. Én különösen nehéz tájszóval beszélek, de a színpadra lépve mintha átkapcsoltak volna egy másik nyelvre. Ezt a kérdést pár éve Budapesten egy kerekasztal-beszélgetésen is feltették, hisz hallottak minket beszélni civilben is, akkor sem értettük a kérdést. Azaz értem, de mi észre se vesszük. Máshogy vagyunk programozva.

– Az amatőr mozgalom Vajdaságban igen erős. Szerinted mi az előnye, azaz mi az, amit ti, amatőrök máshogy csináltok, mint egy profi?

– Hm. Eddig ezen nem gondolkodtam. Mindenki csinálja a munkáját, és kész. Nem az a lényeg, hogy ki van fizetve ezért, s ki nincs, talán a mennyiség és a minőség a válasz erre. A hivatásos színész tanulja, gyakorol, az egész életét arra szenteli, hogy tökéletesen játsszon, minél többet és jobbat. Az amatőr szakít erre valamennyit az idejéből a munka mellett, de ő is erre törekszik, kisebb vagy nagyobb sikerrel. Hivatásos is és amatőr is a saját és a nézők lelke, és az előadás végén felcsendülő taps miatt játszik.

– S szerinted mi a József Attila Amatőr Színjátszó Társulat erőssége?

– Nagyon szófogadóak, s jól tanulnak szöveget is. Sokat kell velük foglalkozni és törődni, de nagyon fogékonyak minden újdonságra. Ezt imádom bennük. Rugalmasak és nyitottak, elfogadták azt a színházi látásmódot, amit én hozok. Én mindig olyan előadásokat akartam csinálni, amit fel lehetne venni úgy is, mint egy filmet. Fontos a mimika, a grimaszok, a könnyek, s a legapróbb mozdulatok is. Szoktam figyelni az embereket a környezetemben, hogyan járnak, hogy mozognak, ebből is inspirálódom, amikor egy-egy mozdulatot, jelenetet rendezek. Ezt aztán addig próbálgatom a színésszel, amíg az már lehet, hogy elkezd szidni magában, de amikor elmagyarázom neki, miért szeretném, hogy megcsinálja, a közönség reakcióból később rájön, hogy igazam volt.

– Mi volt a legszebb kritika, amit kaptatok?

– Minden kritika jó. Egyik sem esett rosszul soha, hisz mindenki másképp nézi a színházat. Mindenkinek van egy ízlése, amit el kell fogadni. Egyszer az asszonykórúst magunkkal vittük egy alternatívabb előadásra, hetven, nyolcvan éves nőkről van szó, jeleztem is nekik, hogy ez egy modernebb előadás lesz, tartottam tőle, mit fogok kapni hazafelé a buszon, de meglepetésemre tetszett nekik. Szóval egy kritikán sem éri meg megsértődni, tanulni kell belőle.

– Ez a sok év alatt biztosan tömérdek emlékezetes pillanatban volt részed, elmesélsz egyet?

– Budapesten a MU színházban játszottuk a Bányavirágot. Kamarateremben kellett bemutatnunk, amit a színészeknek nem mondtam el, hogy ne izguljanak az adaptáláson. Közben a főszerepet is át kellett vennem, hisz aki előtte játszotta, nem tudott jönni. Odaértünk, s valaki odakiállt nekem, hogy Sanyi, hát itt nincs színpad. *(A kamarateremben ugyanis egy szintben van a nézőtérrel)* Mondom, nem baj, megoldjuk, van négy ajtó, azokat használjuk. Az egyik jelenetben a főszereplő apja az ajtó mögött fekszik, s halljuk, ahogy haldoklik, s közben a monológban elhangzik, hogy sehogy se, hogy meghaljon már végre. Amikor ehhez a jelenethez értünk, egy nagy csattanást hallottunk a nézőtérrel, a régi elnökünk elszedült, magával rántotta a jó nagy darab sofőrünket. Leállt az előadást, felpofoztuk őket, s bevittük az az ajtó mögé, ahol a haldoklás zajlik. A közönség azt sem tudta, hogy ez most része az előadásnak, vagy nem. Az elnök elég rossz bőrben volt, nyögdecselet nagyokat, így hát előben hallgatták végig a szenvedést. Ment tovább az előadás, következett egy monológ, amiben elmondom, hogy édesanyám azért akasztotta fel magát, mert apám felakasztotta a macskát. A monológ ezen pontján, a nézők mögött, ahol kinyitottunk egy ablakot, megjelent egy macska, elkezdett nyávogni, bemászni a színházba. A nézők állá leestek, nem értették, hogy csináljuk. A végén odajöttek hozzánk, hogy ők még ilyen előadást nem láttak, nem is értik, hogyan csináltuk. Ezen a mai napig sokat szoktunk nevetgélni.

– Idén Schwajda György Himnusz című szövegét mutatjátok be.

– Ez a darab mindig piszkálta a fantáziámat. Anno Kovács Frigyes megrendezte, de azt nem láttam. Különleges a témája, különlegesen van megírva és különlegesen is kell eljátszani. Nagyon kíváncsi voltam, meg tudjuk-e csinálni. Szerintem igen, de ezt majd a kedves nézők döntenek el.

Szerda Zsófi

Ma a Találkozó színpadán

Amikor Nagykikinda a szűkebb világ közepe

Bár tavaly Nagykikindára került a Bambach Róbert-díj, a település színházpártoló közönsége idén még nagyobb fába vágta a fejszét. A lendületes csapat tagjai mindent megtettek annak érdekében, hogy méltó fészket építsenek a színház izgalmas világa felé szárnyaló fiókáknak. Hogy egy szárnyalást követő elegáns landolás mégis milyen, a házigazdák prezentálják nekünk, rögtön a Találkozó első napján. Kezdeként Schwajda György Himnuszát csicseregethetjük együtt a József Attila Színtársulat energikus tagjaival. Persze szigorúan csak magunkban, szépen, csendben. Színház ez, mégsem tyúkól!

József Attila Színtársulat, Nagykikinda

Az amatőr színjátszó alosztály egyidős az egyesülettel. Szerény keretek között indult meg a színjátszás, de rövid idő alatt a legerősebb alosztály lett. Kezdetben egyfelvonásos darabokat készítették, de három év után a színészgárda oly erős lett, hogy egész Vajdaság felfigyelt rájuk. Számos rangos elismerést kaptak Vajdaságban és Magyarországon is. A József Attila Színtársulat rendszeresen látogatja Budapesten a Magyar Művek Szemléjét és különböző rendezvényeken is részt vesz. Fontos számukra fellépni olyan helyeken, ahova ritkán jut el színházi előadás.

A társulat eddigi díjai a Találkozón:

1996 – A szemle különdíját Lepár Ferenc színjátszó kapta.

1997 – A legjobb női epizód szereplő díját Szabó Ilona érdemelte ki.

1999 – A csapat Bambach Róbert-díjjal térhetett haza az új kifejezési formák megvalósításáért. Kátai Tibor érdemelte ki Peter Weiss *Mockinpott úr kínjai és meggyógytatása* című satirikus játékában mutatott kiváló alakításáért.

2000 – John M. Synge *A nyugati világ bajnoka* című színművének előadásáért a legjobb előadásért járó Pataki László-díjat érdemelte ki, valamint a legjobb női főszereplőnek járó díjat Szabó Ilona vihette haza.

2001 – Heltai Jenő *A néma levente* című vígjátékában Beatrice szerepének megformálásáért a legjobb női mellékszereplőnek járó díjat nyerte el Kökény Gizella.

2002 – A csapat hazavihette a közönség díját. Ezenfelül a legjobb férfi mellékszereplőnek járó díjat Budai József érdemelte ki.

2003 – A legszebb színpadi beszéd díját Szabó Mónika szerezte meg.

2005 – Max Frisch *Biedermann és a gyújtogatók* című satirikus vígjátékáért kapták a Pataki László-

ló-díjat, a közönségdíjat, valamint a legjobb férfi főszereplőnek járó díjat is, melyet Tóth János vehetett át.

2006 – Ray Cooney *Dupla vagy semmi* című vígjátékának feldolgozásáért Garay Béla-díjat érdemelt ki a legjobb hagyományos előadásért a nagykikindai társulat.

2007 – Bródy Sándor *A Tanítónő* című előadásban a legjobb női főszereplőnek járó díjat Kökény Gizellának osztották ki, a Tanítónő szerepéért.

2009 – Edward Albee *Az amerikai álom* című előadásban a legjobb férfi mellékszereplő díját Tóth Hunor, a Fiatalember szerepéért vihette haza.

2010 – Arthur Miller *Édes fiaim* című előadásáért Pataki László-díjban részesültek a nagykikindaiak. Rendező: Lepár Ferenc.

2011 – Tamási Áron *Énekes madár* című művéből készült előadásért a legszebb színpadi beszédért járó díjat Kömény Móra szerepéért kapták.

2012 – Garay Béla-díjban részesült a közösségtremető tevékenységért.

2014 – *A mese marad* című előadás Garay Béla-díjas lett, valamint a legjobb férfi főszereplő díját Vendel megformálásáért Budai Józsefnek ítélte oda a zsűri.

2015 – A legjobb női főszereplőnek járó Fereny Ibolya-díjat Tóth Ramóna kapja a nagykikindai Egység Művelődési Egyesület József Attila Színtársulatának Háty János *A Gézagyerek* című előadásában Rózsika néni szerepének megformálásáért. Ezenfelül az egyesület az Öreg komédiás elnevezésű, rendező díjban részesült a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók Találkozóján való 20 évnyi folyamatos részvételéért.

2017 – Az *Animus és Anima* c. előadás Gizelláját, Tóth Ramónát Szántó Róbert-díjjal tüntette ki a zsűri.

2018 – A zsűri Bambach Róbert-díjjal tünteti ki a társulatot Székely Csaba *Bányavirág* c. kortárs szöveg

igényes színpadra állításáért. A legjobb férfi mellékszerep megformálásáért Nagy István-díjjal Tombác Imrét jutalmazták, a *Bányavirág* című előadásban Mihály szerepének megformálásáért.

2019 – A zsűri egy kortárs magyar dráma legjobb színreviteléért, a *Bányavakság* című előadás létrehozásáért díjjal tüntette ki a nagykikindai Egység Művelődési Egyesület József Attila Színtársulatát. Az előadást Király Sándor rendezte. A zsűri továbbá Szilágyi László-díjjal tüntette ki Tombác Imrét, a *Bányavakság* című előadásban Ince szerepének megformálásáért.

2021 – A Közönségdíjat a József Attila Színtársulata nyerte el Czákó Gábor *Disznójáték* című előadásáért.

2023 – A zsűri Bambach Róbert-díjjal tüntette ki a nagykikindai Egység Művelődési Egyesület József Attila Színtársulatát Đorđe Lebović *Az ezredik éjszaka* című művének színpadra állításáért.

2023 – A zsűri a legjobb férfi epizódszerepért járó Nagy István-díjat Tombác Imrének, a nagykikindai Egység Művelődési Egyesület József Attila Színtársulata tagjának ítélte oda.

József Attila Színtársulat bemutatja:

Schwajda György: *Himmusz* (70')

Dráma

Rendezte: Király Sándor

A rendező munkatársai: Komarek Igor, Körmen-di Elvira

Szereplők:

Asszony – Király Annamária

Ember – Király Sándor

Brigád tagok – Tombác Imre, Gyuránki Norbert

Tanácsi dolgozó – Fazekas Vivien

12 éven aluliaknak nem ajánlott

Holnap a Találkozó színpadán

A műsorváltás joga...

Palics és Szabadka helyett ezúttal csak Palics

Holnap a Grundé a főszerep; a palicsi társulat szerelmes történettel készül. Hogy szeretnek ők? – kérdezhetnénk, de miért is tennénk, amikor szombaton este a saját szemünkkel láthatjuk, mivel készült idén a társulat, azaz az egyik, mert idén nem egy, hanem két előadással is neveztek. Ugyanakkor a programfüzetben jelzett esti előadás technikai okok miatt elmarad, a Fabula Rasa Színhátszó Grund sajnos nem lép holnap színre, így a palicsiak előadása később kezdődik: 18 órakor a 16 óra helyett.

Április 6., szombat, 18 óra

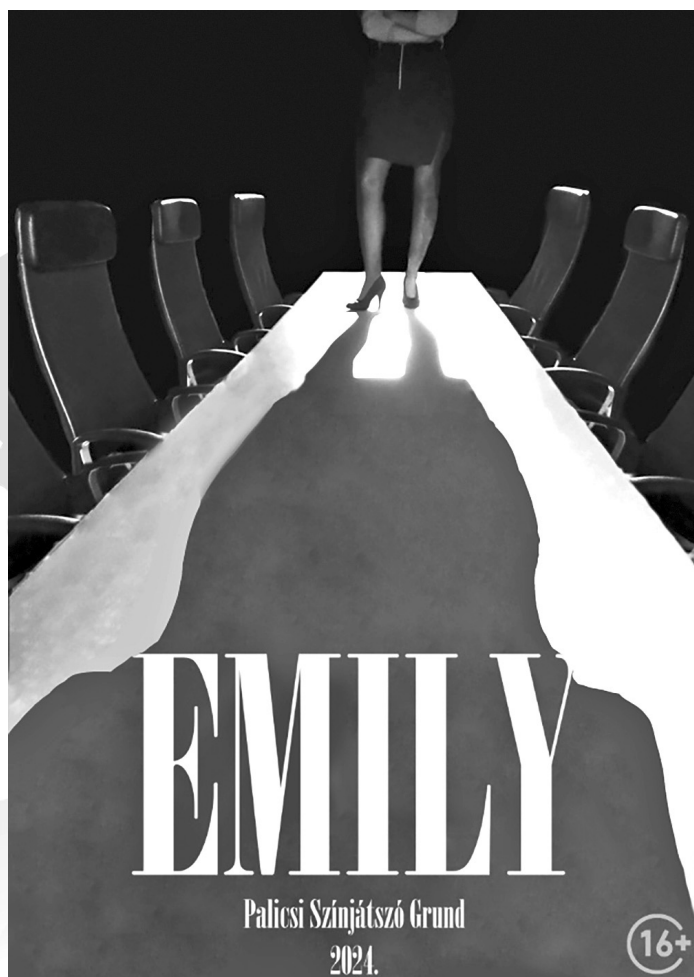
Palicsi Színhátszó Grund
Filmadaptáció: Emily (80')
Dráma

Rendezte: Mezei Zoltán

Az előadásról: Egy fiatal, boldog pár története a mai sikerorientált és „trendi” világunk elképesztő nyomása alatt. Egy boldog párkapcsolat teljes bom-

lása a folyamatos teljesítménykényszerben, melyet átsző a nemek harca, a hiúság, a gyávaság és a sztereotípiák hatása. Vajon mi, férfiak, hogyan viseljük, ha mellettünk az imádott nő sikeresebb, mint mi? Van-e bátorságunk elismerni és támogatni, vagy inkább ösztönösen reagálunk és fizikai erőfölényt demonstrálunk? Vajon a sikeres nő mellett létezhet-e a sikeres férfi is? Történetünk ezekre a kérdésekre keresi a választ.

16 éven aluliaknak nem ajánlott

Nagykikindán nemcsak az Egység Művelődési Egyesület készült lázasan a 2024-es szemlére, hanem a Fejős Klára Általános Iskola diákjai és a Mi Örömrünk Óvoda óvodásai is. Kölyök-foyer rovatunkban a gyerekek színháztémájú rajzait és fogalmazásait osszuk meg a kedves Olvasóval!

Színész lettem

Kezdetben a színészet csak a sok gyakorlást, tanulást, próbákra járást jelentette számomra. Lassan azonban megtapasztaltam, hogy mindez mellett jókat nevetünk, viccelődünk és szórakozunk. Minden gyakorlásunk és készülődésünk fénypontja a fekete-csi szemlén való részvétel.

Amikor először utaztam Feketicésre, nagyon izgultam. A Pinokkió című színdarabot játszottuk. Én voltam a tündér. Míg utaztunk, arról beszélgettünk, hogy milyen is lesz majd szerepelni, és persze viccelődünk is. Amikor odaértünk, finom kalácsokkal vártak bennünket a vendéglátók, aminek nagyon örültünk. Ezután egy játszótérre mentünk, ahol nagyon jól szórakoztunk. Miután kipihentük magunkat, következhetett a fellépés.

A színpad mögött készülődtünk és bátorítottuk egymást. Természetesen mindannyian izgultunk, néhányan azért kevésbé, mert ők nem először szerepeltek itt. Amikor kiléptem a közönség elé, minden izgalmam eltűnt, széles mosollyal és élvezettel játszottam el a szerepemet. A végén nagy tapsot kaptunk, és nagyon büszkék voltunk magunkra. Ebben a pillanatban boldogságom határtalan volt.

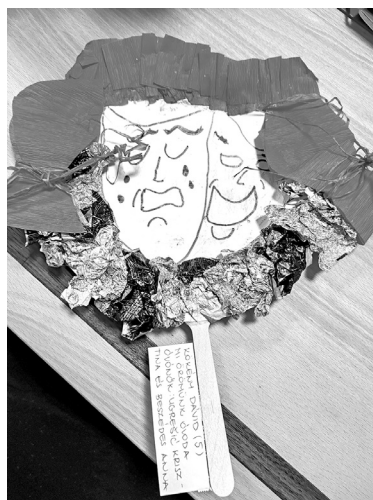
Matyis Martin V2
F. Klára Á.I. Nagyikikinda

Fellépés után mi is beültünk a nézők közé, és néztük a többiek előadását. Miután mindenki befejezte a fellépését együtt mentünk a műhelymunkára, ahol megismerkedtünk a többi színésszel, és jót játszottunk. Ezután következett az eredményhirdetés. Mi ezüst fokozatot kaptunk, ami az eddigi legjobb eredményünk. Nagyon büszkék és boldogok voltunk.

Fáradtan, de elégedten indulhattunk haza. A buszban nyugtáztuk, hogy nagyon jól szórakoztunk, és mindannyian leszögeztük, hogy még szeretnénk ilyen felejthetetlen élményben részt venni.

Balázs Petra 7/2

Fejős Klára Általános Iskola, Nagyikikinda

Kökény Dávid (5)
Mi örömrünk óvoda

A színpad háta mögött

A színpad háta mögött rejtett világ,
Hol a lámpák fénye táncol, játszik, árad.
Itt a színészek titkokat suttoznak,
Hűsége társuk a sötét, mely mindent takar.

Az izgalom, a feszültség szertefoszlik,
Amikor a függöny felmegy, szebb nem is lehet.
A szívek dobognak, a lélek lengedez,
Ebben a titkos világban minden megfelel.

Komarek Máté 7/2

Fejős Klára Általános Iskola, Nagyikikinda

VMASZT a TikTokon is!

A tavalyi topolyai szemlén a fiatalok az online térbe költöztették a Találkozót. Az élőzéseknek nagy sikere volt, kulisszatitkokat tudhattunk meg a rövid videókból. Ezt a kikindai fiatalok idén továbbfejlesztették egy plusz k-val: idén kulisszaTi(k)Toko-kat láthatunk. Kövessenek bennünket itt is, és fogadják szeretettel a fiatalok bemutatkozását is! ☺

Király Petra

Király Petra vagyok, másodéves egyetemista. Amióta csak az eszemet tudom, az Egység Művelődési Egyesület a második otthonomat képezte. Nem múlt el olyan hét, hogy ne lettem volna ott. Ezt elsősorban annak köszönhetem, hogy kiskoromban beléptem a néptáncscsoportba, ahol olyan barátokra tettem szert, akik a mai napig melletttem vannak. Azonban jött egy fordulópon. Édesapám, Király Sándor munkát kapott az egyesületben, így még többet jártam be és vettem részt programokon. Kötelességemnek érzem, hogy szívem-lelkem beleadjam az Egység programjaiba és munkafolyamatába, mivel sok mindent kaptam ezen a helyen. Itt lettem a színház, a művészet, a tánc szerelmese, és persze a legjobb barátaimmal és még nagyon sok emberrel itt alapoztuk meg a közös kapcsolatunkat. Úgy érzem, hogy egy olyan kapocs alakult ki az Egység és köztem, mely elszakíthatatlan, a mindennapjaim szerves része. Számomra ez nemcsak egy épület, ahol saját kultúrámat ápolhatom, hanem egy közösség is, egy otthon, mely befogadott, erőt és önbizalmat adott olyan dolgokhoz, amikről eddig csak álmoozotam. Mikor gondban vagyok vagy problémákkal küzdök, nem kételkedem benne, hogy itt találok megoldásokat, erőt és támogatást. Ezért is örülök, hogy részese lehetek a találkozóznak, és a csapattal együtt dolgozhatok rajta, mert ezzel bizonyítani tudjuk nemcsak másoknak, de magunknak is, hogy lehet, hogy kevesen vagyunk, de az összetartásunkkal és az Egység iránti szeretetünkkel igenis helyt tudunk állni. Ha csak röviden kellene elmondanom, mit is jelent számomra ez az egyesület: az Egység az énem egy része. Az a hely, amely erőt adott, hogy el tudjak indulni a nagybetűs élet felé.

Ebben a videóban megismerhetitek Vivit és Petrát, akik úgy érzik, hogy kötelességük megmutatni az online világnak is a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók találkozóját. Dióhéjban elmondják, hogy milyen tartalmakat láthattok majd TikTokon, amelyekkel a találkozó hangulatát és varázsát szeretnék átadni az online közösségnek.

A XXVIII. Találkozó szakmai zsűrije

Brestyánszki Boros Rozi dramaturg

Azt kérték, írjak egy rövid, motiváló életrajzot, de én arról tudok írni, hogy engem mi motivál. Középiskolás voltam, amikor emlékeim szerint először jártam színházban. Szabadtéri előadás volt, és az egyik színész méteres közelségből nézett szembe velem. Talán Árok Feri volt, már nem emlékszem. A színház élményére azonban igen. És nem sokkal később, nagyjából hónapok múlva, már magam is rendeztem, színházat akartam csinálni. Azt is tettem. Mintha tudtam volna, hogyan kell. Ma sem tudom. Pedig huszonnégy éve ez a hivatásom is. Voltam közönség szervező, művészeti titkár, rendezőasszisztens, díszletasszisztens, plakáttervező, kellékgyártó grafikus, webmester, dramaturg, írtam cikkeket, esszéket, könyveket, színháztörténetet, drámákat, sőt, egy kézikönyvet is arról, hogyan kell színházat csinálni. Pedig nem tudom. Annyit tudok, a jó színházcsináláshoz kíváncsiság, alázat, bizalom, szorgalom és szeretet kell. Mindezt nagykanállal kapom Közöttetek, ahová idén tizenegyedszer hívtak vissza zsűrizni. És engem ez motivál, ez a kivételes erejű közösségi alkotás, aminek itt, az Amatőr Színjátszók Szemléjén lehetek tanúja és részese. Köszönöm!

Dr. Lőrinc Tímea

az Újvidéki Művészeti Akadémia beszédtanára, Pataki-gyűrű díjas színész

Lőrinc Tímea vagyok. 1990. december 28-án születtem Zentán. Gyermekként Kanizsán éltem szüleimmel és testvéremmel, ahol elvégeztem az általános iskolát. 2005-ben felvételiztem a szabadkai Kosztolányi Dezső Tehetséggondozó Gimnázium német szakára. Középiskolás éveim alatt kerültem közel a színházhoz. Kihasználtam a város adta lehetőségeket: színházba, színitanodába, drámaszakkörre jártam, valamint versmondással foglalkoztam. Ekkor már határozottan a színészi pálya érdekelt a leginkább.

2009-ben felvételt nyertem az Újvidéki Művészeti Akadémia színész szakára, László Sándor és Balázs Áron osztályába. Egyetemi tanulmányaim mellett többször volt lehetőségem játszani, némely esetben beugróként, az Újvidéki Színház és a Tanyaszínház előadásaiban. Számomra a legemlékezetesebb színészi munkáim ebből az időszakból: *A falu rossza*, *Mér-*

földkő, *A bor*, *Fanny és Alexander*, beugróként pedig *a Mester és Margarita* és *a Rosmersholm* című előadások voltak.

2014-ben, a mesteri diplomám megszerzésével párhuzamosan a Zentai Magyar Kamaraszínházban kaptam munkalehetőséget. Nyolc évig dolgoztam színészként ebben az intézményben. Legjelentősebb szerepeimnek a Mezei Kinga által rendezett *Május van, tisztelt úr!* című előadásban megformált női alakokat tartom, melyekért Pataki-gyűrűre jelöltek. Szívemhez közel álló szerepek továbbá: *a Liliom* Marikája, *Gion Nándor Arankája*, *a Bor Amálja*, a fogadósnő *Mirandolinája*, *Az égig érő fa* boszorkánya, *A sok hűhó semmiért* Beatricéje, *a Hullámtörés* Besse, melynek megformálásáért 2017 őszén elnyertem a Pataki-gyűrű-díjat, valamint az egyetemisták által odaítélt 10-es díjat. A becsei Befemon Fesztiválon különdíjjal jutalmazták e szerepmegformálásom.

A Versünnep Fesztiválon kétszer mérettetem meg magam. Első alkalommal, 2014-ben különdíjas lettem, 2016-ban pedig Sziveri János Társastervezésével sikerült elnyernem a fődíjat.

Eddigi pályafutásomat végigkísérte a fiatalokkal való foglalkozás. A Vajdasági Magyar Amatőr Színjászok szemléjével történő találkozásaim is ezeknek a munkáknak köszönhetően jöhettek létre. 2014-ben egy szabadkai középiskolás csapattal megalapítottuk a Zsebtársulatot. Két előadást hoztunk létre: *A föld nélkült* és *a Prometheus lightot*, melyek több diák- és amatőr találkozóon díjban részesültek. Lehetőségem nyílt rendezni a zentai amatőröknek (*A bogyógyümölcs kertész fia*) és az Adai Színtársulatnak (*A szakítás öröme*) is.

Az elmúlt években a Szép Szó táborokban gyakran feltűntem csoportvezetőként vagy beszédta-

nárként. A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületének felkérésére sűrűn felvehetem az ítéző szerepet egy-egy szavalóverseny erejéig. Pár éven keresztül Nešić Máté kollégámmal vers- és prózamondó csoportot vezetünk Zentán. Hivatalosan már nem létezik ez a közösség, de mai napig felkeresnek fiatalok egy-egy irodalmi szöveg előadásának kidolgozásával.

Doktori tanulmányaimat 2019-ben kezdtem meg. 2021 szeptemberében, közvetlenül a kisfiam megszületése előtt, el-

készítettem a diploma-előadásomat, majd 2023-ban a disszertációm átadását követően, június 15-én doktori (DLA) címet szereztem.

2022 óta az Újvidéki Művészeti Akadémia művészi beszédtanára vagyok. Megtisztelő számomra, hogy Jónás Gabriella tanárnőmtől én vehettem át ezt a tantárgyat. Feladatomnak érzem, hogy a színhallgatóknak minden olyan szakmai tapasztalatom, gondolatom átadjam, melyekben jómagam hiszek, melyek mentén én is dolgozom, ha színházról, ha előadóművészetről van szó.

Hálás vagyok a sorsnak, hogy mindig megvolt a családi támogatásom ahhoz, hogy ennyi mindent megvalósíthassak. Továbbra is törekszem, hogy minél többet és minél jobban dolgozzam, hogy folyamatosan fejlődjek, tegyek magamért, a közvetlen környezetemért és a közösségemért.

Magyar Zsófia

színész

Magyar Zsófia vagyok. 1998. december 25-én születtem, Óbecsén. Gimnáziumi tanulmányaim után 2017 júniusában felvételt nyertem az Újvidéki Művészeti Akadémia Dráma Tanszékének Magyar Nyelvű Színésztagozatára, László Sándor osztályvezető tanár és Balázs Áron tanársegéd osztályába.

Ezt megelőzően standard- és latintáncosként, szavalóként, verses-zenés összeállításokban, drámatáborok folyamán létrehozott amatőr előadásokban léptem színpadra. Több évig dolgoztam koreográfusként az óbecsei Petőfi Sándor Magyar Kultúrkörben.

2019-től minden nyáron egyhetes foglalkozást tartok gyermekeknek szintén Óbecsén.

2020 szeptemberétől a szabadkai Népszínház Magyar Társulathoz szerződtem, azóta is Szabadkán élek. Dolgozom, jógázom, biciklizek, olvasok.

2022-ben léptem át először a Palicsi Színház Grund küszöbét, az akkor készülő előadás koreográfusaként. És ottmaradtam. Most alsós diákokkal foglalkozom, játszom, nevetek, töltődöm.

A XXVIII. Találkozó közönségszűrije

Buszia Tímea

Az Egység Művelődési Egyesület aktív tagja volt 14 éven át: 12 évig a néptáncsoport tagja és 2 évig a József Attila színjátszók csoportjának tagja férjével együtt. Férje mint technikus,

Tímea viszont mint sugó vette ki a részét a társulat munkájából. „Van egy 3 éves kisfiam, és fontosnak tartom, hogy már most alkalmi műsorokat és előadásokat nézzem velünk együtt az Egységben. A művelődés és identitásunk megőrzése fontos volt szüleim számára, így én is fontosnak tartom hogy fiam, Dominik hasonló módon, már kiskorától megismerkedjen az egyesület szakcsoportjaival és munkájukkal, majd idővel válasszon kedvére, hogy mivel szeretne foglalkozni a későbbiekben” – vallja Tímea.

Détári Margita

1974. február 2-án született Nagyikindán. Az általános iskolát és az alsófokú zeneiskolát szülővárosában végezte. Ezt követően a nagybecskereki Josif Marinković Középzeneiskola elmélet- és zongora szakos diákja

volt. 1992-ben az újvidéki zeneakadémiára nyert felvételt zenepedagógia, majd egy évre rá orgona szakra. Párhuzamosan elvégezte a négyéves budapesti Harmat Artúr Központi Kántorképző tanfolyamot. Diplomaszerezés után hazaköltözött, családot alapított és a kikindai Slobodan Malbaški Zeneiskolában kapott állást, ott, ahol első lépéseit tette a zene világában. Jelenleg ennek az intézménynek az igazgatója. Aktív tagjává vált a kikindai társadalmi és kulturális életnek. Kántori feladatot végez Kikindán, Kisoroszon és alkalomadtán más településeken is. Oszlopos tagja az Egység Művelődési Egyesületnek, ahol tematikus zenei esteket rendezett, melyek magyar zeneszerzők (Kodály, Bartók, Liszt...) életét és munkásságát mutatták be. Kálmán Imre emlékére felejthetetlen operettet szervezett. 10 évig vezette a Fülemüle gyermek- és ifjúsági kórust, mellyel különböző rendezvényeken, szemléken, koncerteken

léptek fel Kikindán, Vajdaság területén és külföldön is (Magyarországon, Romániában és Ausztriában). A szentmiséken gitáros énekekkel vettek részt, karácsonyi koncertturnékat szerveztek stb. Détári Margita 2013-ban egyik főszervezője volt a XIX. Ezüstcsengőnek, az egyházi gyermek- és ifjúsági szkolák és kórusok találkozójának. 2015-ben mint előadó volt jelen a doroszlói gitártáborban. A Tinicsillag művészeti vetélkedő zsűrizését vállalta 2018-ban és 2023-ban, melyet a kikindai Kőkénd Polgári Egyesület szervezett. Több éven keresztül az Egység ME elnökségi tagjaként is hozzájárult a művelődési egyesület működéséhez.

Kanalas Ottília

Kanalas Ottília 57 éves okleveles védőnő. Általános iskolás kora óta tagja az Egység szavalócsoportjának, részt vett különböző versenyeken, köztük az Aranymikrofonon is, melyekről rendre díjakkal tért haza. Szíve

csücske a színjátszás, előbb gyermekelőadásokban szerepelt, majd 1985-től aktív tagja a József Attila Színtársulatnak. Emlékezetes fő- és mellékszerepekben alakított, melyekkel elnyerte a közönség és a zsűri tetszését is. Legnagyobb sikere Laura szerepe volt Tennessee Williams Üvegfigurák című drámájában, mellyel elnyerte a Vajdasági (állami) Amatőr Társulatok Szemlájén a legjobb mellékszereplőnek járó díjat. Szívesen vállal minden feladatot, mellyel támogatja az egyesület munkáját, ellátogat minden előadásra.

Kanalas Zoltán

Kanalas Zoltán 63 éves matematikatanár. 1976-tól az Egység tagja, ahol több mint 10 éven át táncolt a néptáncsoportban, majd részt vett a bábcsoport és a színtársulat munkájában is.

Több ízben tagja volt az egyesület vezetőségének, aktívan részt vesz a különböző eseményeken, megnéz minden előadást.

Művészeink, akiknek a szépet köszönhetjük a XXVIII. Találkozón

Képzőművészünk, aki a XXVIII. Találkozó díjait festette: Butterer Kiss MÁRTA

Született 1961-ben Nagykikindán.

A Fejős Klára Általános Iskolát magyar nyelven fejezte be 1976-ban. Tanulmányait magyar nyelven folytatta a 9. osztály végéig, 1977. június 16-ig.

Az újvidéki Bogdan Šuput Formatervező Szak-középiskola grafikai-formatervező szakát fejezte be 1979-ben. Utána 1984-ben végezte el az újvidéki Művészeti Akadémia Képzőművészeti Tanszékének festészeti szakát Dušan Todorović és Milan Blanuša tanítványaként. 1997-től tagja a Vajdasági Művészeti Egyesületnek.

Az újvidéki Petőfi Sándor Általános Iskola képzőművészeti tanáraként dolgozott 2022 júniusáig.

2017 januárjától 2019-ig az újvidéki iszlafelügyelet képzőművészeti tanárok tanácsosa volt. Számos művészeti telepen és jótékonyági rendezvényen vett részt országszerte és külföldön.

Díjai:

- Novak Radonjić Képzőművészeti Plakett, Ada, 2002
- Forum Képzőművészeti Díj, Újvidék, 2008
- Nagypáti Kukac Péter Képzőművészeti Díj, Topolya, 2014
- A zentai Művésztelep hagyományos akvarellfestésén közönségdíjas, Zenta, 2014
- A zentai Művésztelep hagyományos akvarellfestésén első díjas, Zenta, 2017
- A zentai Művésztelep hagyományos akvarellfestésén második díjas, Zenta, 2018
- Ex Tempore Különdíj, Újvidék, 2023

Pedagógusként is számos elismerésben és díjban részesült. Az utóbbi években elért fontosabb díjak:

- Vizuális pedagógiai gyakorlatának és elméletének fejlesztéséért díjat ítél oda a Vajdasági Képzőművészeti Pedagógusok Egyesülete, Újvidék, 2014 és 2016;
- Bogumil Karlavaris laureátját a rajzpedagógia terén elért kiváló munkásságáért a Képzőművészeti Akadémia elismerését érdemelte ki, Belgrád, 2017;

- A képzőművészeti pedagógiában nyújtott innovációjáért az Országos Oktatási Minisztérium díjazta, Belgrád, 2019
- Szerbia egyik legjobb pedagógusa elismerését nyerte el az online oktatásban nyújtott érdemeiért a Živojin Mišić Egyesülettől, Belgrád, 2020
- A tartományi kormány Đorđe Natošević díját kapta meg az eddig elért eredményeiért a pedagógia terén, Újvidék, 2023

Plakáttervezőnk és az arculat motívumának kidolgozója: Mészáros Júlia

A dai származású tervezőgrafikus. 2014-ben felvételizett a Kaposvári Egyetem elektronikus ábrázolás szakára, ekkor költözött Magyarországra. Tanulmányait a Budapesti Metropolitan Egyetem tervezőgrafika mesterszakán folytatta. A diploma megszerzése után a Greenmango reklámügynökségnél kezdett el grafikusként dolgozni, ahol főleg csomagolásterve-

Tördelők, nyomdászunk, szerkesztők, aki az idei Találkozó nyomtatványait készítette: Pál Anikó

Hetedik alkalommal lehetek részese annak a kiváló csapatnak, akik minden évben 10 napra csodát varázsolnak egy-egy településre. Örömmel és nagy szeretettel dolgozom velük át az éjszakákat és napokat azért, hogy a remek előadások mellett a nyomtatványokkal is színesítsük a szemlét, és tájékoztassuk az érdeklődőket.

Mesterdiplomát ugyan az SZTE kommunikáció szakán szereztem, de az egyetemi éveim alatt be-szippantott a nyomda világa, ahol a tanulmányaim finanszírozási forrásáért dolgoztam. Ezt az öt évet, majd ezen túl még tízet Budapesten töltöttem, ahol nyomdai előkészítéssel, tördeléssel, grafikai tervezéssel foglalkoztam. 15 éve vagyok tördelőszerkesztője a Magyar Állattenyésztők Lapjának, emellett a családi digitális nyomdánkban különféle nyomtatványok tervezésével segítem a munkát.

Különösen kedves számomra a házigazda személyében a nagykikindai lelkes és profi csapatot látni, hiszen 2018-ban az Egység ME könyvtárának falai között rendezhettük be először a mobil nyomdánk. 😊 Azóta már tudom, hogy minden egyes szemle házigazdája szívét lelkét adja ezért a szűk két hétért, mégis, legkedvesebb emlékeim között őrzöm Magdi kedvességét, Adorján állandó készenlétét az italos pultnál, Robi örökkényüzgését, Ramóna profizmusát és higgadtságát, Éva barátságát, Annamária nyugalmat adó mosolyát és Sándor olyan szintű problémamegoldó készségét, amiből már versenyt lehetett volna űzni, vajon találunk-e olyan feladatot, amit Ő nem tud megoldani?

zés és nyomdai előkészítése volt a szakterülete. 2021 és 2023 között a HD GROUP kommunikációs ügynökség csapatát erősítette. Pozíciójában események, kitelepülések, céges rendezvények nyomtatott vizuális arculatát és online kommunikációját tervezte olyan ügyfelek számára, mint a Schwarzkopf Professional, Magyar Telekom, Mastercard, Mol, Pénzmúzeum, RTL, Juliet Victor, Liget, Honvédelmi Sportközpont. Lassan egy éve a reklám- és marketingterületre orientálódott, jelenleg a Mito Group ügynökségnél dolgozik senior grafikusként. Online kampányok arculata, televíziós reklámok tervezése, social media tartalmak készítése köthetőek hozzá. Főbb projektjei pillanatnyilag a Magyar Telekom Hello szülő platformjának és Marsra Magyar! online sorozat és abban az univerzumban helyet foglaló kampány kommunikációja, emellett a Burger King, Kamenitz, Szentkirályi, Bellozo, Lidl, Costa, Podravka ügyfelek számára is készít tartalmat. Szabadidejében is szívesen foglalkozik tervezéssel, kedvelt vizuális médiuma a különféle nyomtatott formátumok. Vajdaság-szerte több művésztelepen részt vett (2013, 2019 – TAKT, Temerin; 2011, 2015, 2017, 2018 – Művészet és műemlékvédelem, Zenta; 2019 – Zentai Művésztelep). Érdeklődik a műemlékvédelem és a hagyományörzés iránt, választott témáiban gyakran visszaköszönnek ezek a motívumok.

Hálás vagyok, hogy ismét kaptam ebből egy szeletet!

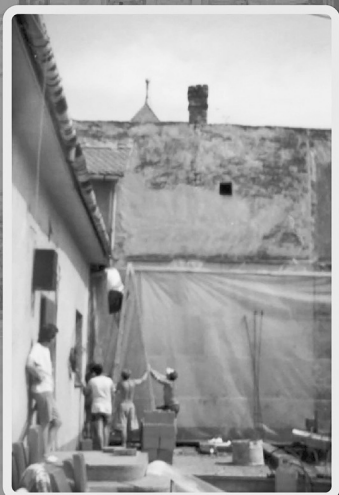
EGYSÉG MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET

A hévízi fahajónap (júliusban) azonban csak a Kanalas és a Szabó házaspár képe sebe az Egységet. Ezt követően rövid pangás állt be a két egyesület kapcsolatában a n helyőrlési helyzetünk miatt.

2001-ben mindkét oldalról folytatódott a vendégszerzés, s már a júliusi fahajónapra is ellátogattak a kikindaiak 49 fős csoporttal. A hévíretek a látogatást 2002-ben, kikindai magyarság-estére jelentős eseményen viszonozták. Itt egy kis kitérőt kell tennünk. A valamikori Nagy-kikindai Magyar Királyi Függetlenség előcsarnokában, 1905-ben, Kossuth Lajos születésének 100. évfordulójára alkalmából, Kikinda polgársága egy Kossuth-emléktáblát állított. Ez a tábla a történelmi változások folyamán „elhalt”. Az Egység után többnyire közömbösítésként, Kikinda város magyarságának nevébe újraállították.

A Püski-ör Kossuth-nótáit emelbel a Kossuth-tábla avatásán Nagy-kikindán. Műsorvezető: Kőköny Gábor.

Nehéz körülmények közepette indult meg a magyar művelődési élet 1945 májusában Nagy-kikindán. A háború okozta sebek még nagyon frissek voltak, káder, eszköz és egyéb feltételek is hiányoztak a színvonalas munkához. Ennek ellenére megalakult a Velika Kikindai Magyar Közművelődési Közösség, első elnöke Fa József volt.

Rövid idő alatt értelmiségiek, munkások, idősök, fiatalok kapcsolódtak be a Közösség munkájába. Anyilvánosság előtt ismertették munkájukat: népegyetemi előadásokkal, hangosíjással, művelődési előadásokkal (szavaltak, énekeltek) – ezeket nagy érdeklődéssel követték, több százan vettek részt minden alkalommal.

Az akkori vezetőség előtt világossá vált, hogy a tagoknak szórakozási lehetőséget is kell nyújtaniuk. Megnyílt a könyvtár, 2000 kötet könyvvel, megalakult a sakk- és biliárd alosztály. A bővülés szükségessé tette a Kultúrközösség átszervezését. 1949-ben József Attila néven átalakult művelődési egyesületté. A szabályzat szerint az egyesület feladata a tudomány, irodalom és művészet terjesztése, az oktatási-művelődési élet irányítása a magyarok körében. Egyre eredményesebb lett a műkedvelői alosztály munkája. A színjátszó alosztály 1954-ben önállósult Arany János Amatőr Színház néven.

A következő változás 1956 márciusában történt, a József Attila Művelődési Egyesület egyesült a Jovan Popović szerbhorvát nyelvű művelődési egyesülettel „Jedinstvo” néven.

Az egyesület feladata művelődési-oktatási munka terjesztése, a tanügyi munkások továbbképzése. A feladatok megvalósítására a következő alosztályok alakultak: drámai, ének-néptánc csoport, irodalmi és könyvtár olvasóteremmel.

Megindult a felfrissítés.

EGYSÉG MŰVELŐDÉSI EGYESÜLET

A néptáncsoport egyre csak bővült, 1980-ban az egyesület házigazdája volt a Gyöngyösbokréjának és Durindónak.

A nyolcvanas években új alosztályok alakultak: citeracsoport, báb-játék-osztály.

A különböző ünnepek és multságok mindig nagyszámú érdeklődőt vonzottak (szilveszterezés, szüreti bál, páros bál, ketrecbál, almabál...) és ez a mai napig megmaradt.

A kilencvenes években Tóth János rendező gyűjtésének köszönhetően Betlehemes csoport alakult, amely a mai napig házról házra járja a nagykikindai lakosokat a karácsony előtti időszakban.

Minden jeles évfordulót, megemlékezést ünnepélyes keretek közt megtartunk és tagjainkkal együtt emlékezünk.

2002-ben a nagykikindai magyarság összefogásának köszönhetően Kossuth-táblát avatott az Egység ME előcsarnokában. Az ünnepségen részt vettek a galgahévízi barátok is.

Azt, hogy milyen odaadó munkát végzett 75 év alatt az egyesület összes eddigi tagja, elnökségi tagja, elnöke, bizonyítja a Kallós Zoltán Külhoni Magyarságért Díj, amelyet 2021-ben ünnepélyes keretek között vett át Tóth Ramóna elnök Magyarországon, Budapesten, a Karmelita Kolostorban.

Impresszum

Súgó – a Vajdasági Magyar Amatőr Színjátszók XXVIII. Találkozójának színlapja • Kiadja a nagykikindai Egység Művelődési Egyesület, a Vajdasági Magyar Művelődési Intézet és a Vajdasági Magyar Művelődési Szövetség • A fedőlapot Pál Anikó tervezte Mészáros Júlia munkája nyomán • Tördelés-szerkesztő: Pál Anikó • Szerkesztette: Virág Kiss Anita és Csuvárdity Tamara • Munkatársak: Bosznai Sára, Csuvárdity Tamara, Hernyák Zsóka, Kormányos Katona Gyöngyi, Kovács Laura, Molnár Emese, Nagy Karina, Sutus Áron, Szerda Zsófia, Tóth Ramóna, Vidács Hajnalka, Virág Kiss Anita • Korrektor: Szeles Réka • A rendezvény megőrzéséért felel: Kakuzsi Elvira • 2024 áprilisa, Nagykikinda

